

El Guerrero Incomprens

Un relat de: [Eric Martinez](#)

Li deien, el guerrer incomprens... La raó d'aquest sobrenom era ocasionada per la incomprensió dels seus oponents a l'hora d'enfrontar-se amb ell... Ningú sabia qui era, la seva màscara negra ocultava el seu rostre, els seus temors... I servia com a reflex d'aquells amb els que lluitava...

En Lorax era un poderós guerrer, hàbil amb l'espasa i reconegut arreu de l'imperi pel seu honor i lleialtat...

Es dirigia a creuar la drecera que conduïa al castell, amb l'objectiu de casar-se amb Eva, la filla de l'emperador, no obstant això, abans havia de creuar la drecera.

Molts homes havien intentat creuar-la, però el guerrer incomprens va creuar-los a ells.

Lorax mirava atentament les parets de roca, observant qualsevol esquerra on aquell fantasma el pogués sorprendre... Però no va fer falta buscar, la figura del guerrer incomprens va aparèixer davant seu.

-On vas guerrer Lorax?

-A casar-me amb una princesa.

-Sense conèixer-la?

-Tinc tota una vida per a conèixer-la.

-Abans hauràs d'enfrontar-te a mi.

El guerrer incomprens va desembeinar l'espasa, a l'hora que Lorax baixava del cavall.

-Abans de batre'ns Lorax, vull fer-te tres preguntes.

-Estic aquí per escoltar-te.

-Si la teva esposa et digués que no vol dedicar-se a la casa, i que vol estudiar... Que li diries?

-Li diria, com tu vulguis princesa...

-Jove Lorax, si la teva dona et digués que vol veure món, que li diries?

-Li diria, com tu vulguis princesa...

-Gran guerrer Lorax, si la teva dona et digués que vol lluitar!... Tu que li diries?

El guerrer va arrufar el nas, va desembeinar l'espasa, i dirigint-se amb força cap al guerrer incomprens va dir:

-Li diria, com tu vulguis princesa...

Els dos guerrers llegendaris van començar l'aferrissada lluita... El soroll del metall l'un contra l'altre, provocaven la palmellada de les mans, de les ànimes, dels soldats caiguts.

Un tall, provocat per l'estocada d'en Lorax, va fer que el guerrer incomprens mirés amb ràbia i odi al seu oponent, i en un tres i no res, va desarmar al seu contrincant.

El Lorax derrotat el mirava des del terra...

-Acaba amb la meva vida... Acaba ràpid...

-Per què?

-Has guanyat el duel, el meu honor quedarà tacat si no em mates...

-Mata implicar prendre una decisió... Un combat no es basa en la rapidesa de l'espasa, si no en la puresa del cor que la impulsa...

El guerrer incomprens va desaparèixer...

El jove Lorax, va creuar la drecera confús, fins a arribar al palau.

Una vegada allà, l'emperador va donar-li la benvinguda, no obstant això, Eva no estava...

-On es Eva emperador?

La filla de l'emperador va aparèixer rere seu.

-M'he entretingut passejant jove Lorax.

El jove Lorax va mirar Eva, era preciosa... A mesura que s'apropava, va poder distingir una ferida mal amagada... Un petit tall sense importància...

El jove Lorax, somrient va dir-li:

-Ha hagut de ser un passeig molt entretingut, preciosa Eva...

-I tant que sí... Voldríeu passejar amb mi jove Lorax?

En Lorax va apropar-se al seu rostre, i amb un petó, pot ser el petó més romàntic que el reflex de l'alba, i l'ombra del crepuscle han vist mai, va dir-li:

-Com tu vulguis princesa...